

Maak het leven fijn ...

door een offer te zijn. We lezen daarover in Romeinen 12:1 de volgende heerlijke woorden:

Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke erediens.

U heeft wel eens van het bijbelse woord "vermanen" gehoord. Vermanen is een wat oud Nederlands woord en betekent: aansporen. Het betekent ook: vertroosten.

In de Bijbel staat, dat wij elkander dagelijks zullen vermanen. U hoeft dat niet op te zoeken, maar het staat in Hebr. 3:13.

U weet misschien wel het verschil tussen een terechtwijzing en een vermaning.

Een terechtwijzing krijgt iemand, als hij in de fout ging op één of andere wijze en daarvoor correctie nodig heeft. Een vermaning krijgt iemand, om te voorkomen, dat hij of zij in de fout gaat.

Dus vermaningen zijn aansporingen, om op de juiste koers te blijven.

Barnabas (die oorspronkelijk Jozef heette) had van de apostelen de bijnaam Barnabas gekregen, wat betekent: zoon der vertroosting (Hand 4:36).

Dit kan ook vertaald worden met "zoon der vermaning" omdat hij een bijzondere gave had om de mensen uit Gods Woord te vertroosten en te vermanen.

Ik vermaan u ....

Een persoonlijke vermaning van de door God aangestelde leermeester der heidenen, de apostel Paulus.

Ik vermaan u dan, broeders, ...

Nu komt Paulus met een vermaning, een vertroosting, en Hij richt deze vermaning aan de broeders. Broeders, maak het leven fijn ... door een offer te zijn.

En de broeders geven dan – met woord en daad - dit weer door aan hun vrouwen.

Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods ....

Die barmhartigheden Gods houden niet op, ze zijn elke morgen nieuw!
(Klaagl. 3:22/23)

En zijn barmhartigheid is over al zijn werken (Psalm 145:9).

En met beroep op die barmhartigheden Gods, die ook in het vorige hoofdstuk (Romeinen 11) tot uiting komen (vandaar het woordje "dan", komt Paulus met zijn persoonlijke vermaning:

... dat gij uw lichamen stelt ...

Over Jezus staat geschreven in Hebr. 10:5 "Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid".

En Jezus heeft Zichzelf – en daarmee ook zijn lichaam - door de eeuwige Geest als een smetteloos offer aan God gebracht (Hebr. 9:14).

... dat gij uw lichamen stelt tot een levend offer ...

Vroeger werden dieren naar de tempel gebracht, die werden gedood en dat lichaam werd dan geofferd. Een rijke boer bracht misschien een vette stier; dat kostte hem een lieve cent maar hij bracht het ten offer aan God.

Het beest ging in vlammen op, "Heere" zo dacht de boer, "het is voor U. Ik geef U een cadeau van mijn rijkdom."

Maar de profeet Hosea begreep dat er ook nog een ander soort offeren bestaat. Hij noemt in Hosea 14:3 de volgende woorden:

"Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen."

Dus dan worden je woorden een offer. Zo'n offerstier wordt dan de belijdenis van je lippen genoemd. Maar zo'n offer kan ook gebracht worden door iets wat in je opkomt maar wat je toch niet zegt.

Je wilde misschien iets zeggen tegen je vrouw of man, wat niet zo liefdevol was. Het kwam uit je vlees omhoog maar je greep die stier bij zijn horens en bracht hem ten offer. Je stelde zo je lichaam tot een levend offer.

Maar ook ... na elke maaltijd moet er een afwas plaatsvinden. Wie doet de afwas ?? "Maak het leven fijn ... door een offer te zijn! "

... dat gij uw lichamen stelt tot een heilig offer ...

Een heilig offer, dat wil zeggen: een aan Hem toegewijd offer.

... dat gij uw lichamen stelt tot een Gode welgevallig offer.

Willen wij in de liefde wandelen, dan gaat dit met offers gepaard zoals in Efeze 5:1 staat:

"Wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk."

Liefde offers zijn Gode welgevallig; het is God tot een welriekende reuk.

Het offer van Kaïn was God niet welgevallig. Hij offerde van de vruchten van het veld. Maar Abel offerde een lam en daar zit de kracht van de mens niet meer in. Het offer van Abel wijst naar Jezus waar Jesaja later over profeteerde in Jesaja 53:7

"Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open."

Jezus stelde Zichzelf ten schuldoffer (v.10). Abel wist het: het moet alles van boven komen.

Toen hij offerde ging in vervulling wat David later schreef in Psalm 51:19 "De offeranden Gods zijn een verbroken geest".

Romeinen 12:1

... dat is uw redelijke eredienst.

Deze eredienst duurt niet van 10 tot 12 op zondagmorgen, maar is doorlopend.

De Willibrord vertaling geeft deze woorden als volgt weer:

Dat is de geestelijke eredienst, die u past.

Ook Petrus roept ons op, om geestelijke offers te brengen. Wij lezen dat in 1 Petrus 2:5 waar staat:

En laat u ook zelf als levende stenen gebruiken, voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilige priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

Christus is de uitverkoren en de kostbare hoeksteen en wij – zijn discipelen – vormen samen met Hem een geestelijk huis. Dat huis is nog in aanbouw, als we vers 5 goed lezen.

Hij de Hoeksteen, offerde Zichzelf door de eeuwige Geest, en wij zijn geroepen om samen met Hem een heilige priesterschap te vormen; priesters die offers brengen, geestelijke offers.

Nu niet meer, zoals onder het oude verbond, allerlei stoffelijke offers, maar nu geestelijke offers.

Hebreeën 13:15 noemt in dit verband:
15 Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden.

Deze genade is zo groot, dat wij door Hem voortdurend een loffer mogen brengen met datgene, wat uit onze mond komt, zoals Hosea 14:3 zegt: "Wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen."

Het gaat om de vrucht van onze lippen. Het gaat om een voortdurend offer. Door wat wij zeggen, door ons spreken, belijden wij, of wij Hem kennen.

Daarom vermaant Petrus ons ook even daarvoor in 1 Petrus 2:1 om alle kwaadheid en alle kwaadsprekerij af te leggen. Dat hoort niet meer bij ons. Wij zijn immers wedergeboren!

En Petrus schrijft ook in 1:13 om onze hoop, om tot zulk een leven te komen – volkomen te vestigen op de genade, die ons gebracht wordt door Jezus.

Door Hem wordt dit offerleven mogelijk.

Hebr. 13:16 spreekt ook over offers in de vorm van weldadigheid en mededeelzaamheid:

16 En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.

God heeft een welgevallen aan zulke offers en dat is iets, wat wij niet moeten vergeten.

Hoe was de instelling van Paulus ten opzichte van een offerleven? Dat lezen we in 2 Cor. 12:15 waar staat:

Ik voor mij zal zeer gaarne offers brengen, ja, mijzelf opofferen voor uw zielen.

Wat een heerlijke gezindheid van Jezus had Paulus in zich gekregen. Zeer gaarne wilde hij offers brengen; hij wilde zichzelf opofferen voor anderen.

Dat die gezindheid, die in Jezus was, en in Paulus en Petrus was, ook in ons zal zijn. "Maak het leven fijn ... door een offer te zijn".

Ten slotte nog wat geschreven staat in Psalm 50:23

*Wie lof offert, eert Mij, en baant de weg,
dat Ik hem Gods heil doe zien.*

Door te mopperen of te klagen blokkeren
wij Gods kracht, maar door te danken en
lof te offeren, maken we Gods kracht in ons
leven vrij.